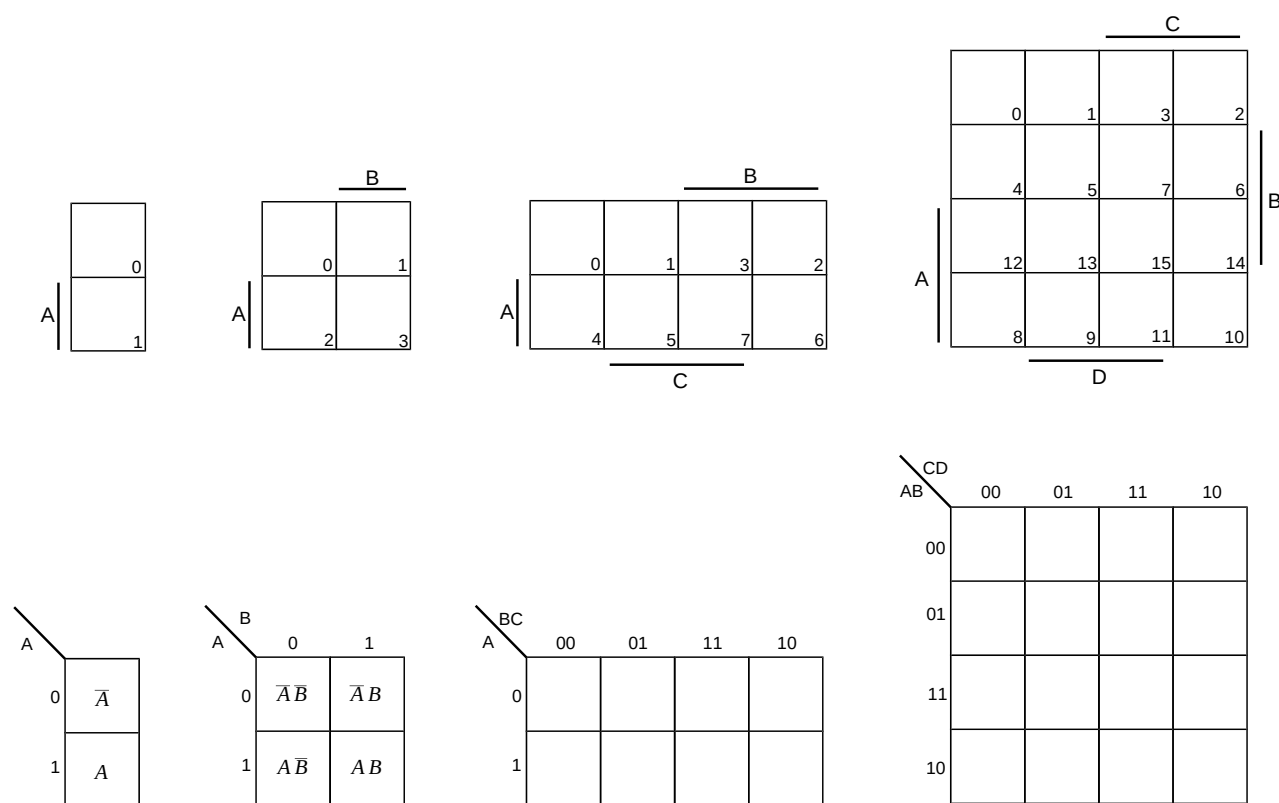

8. LOGIKAI FÜGGVÉNYEK GRAFIKUS EGYSZERŰSÍTÉSE

Korábban láthattuk, hogy algebrai úton kiválóan lehet logikai függvényeket egyszerűsíteni. Mindehhez elegendő ismerni a hagyományos algebrában ismert azonosságokat, valamint a Boole-tételeket. Ez egy intuitív, körülményes módszer, így magában hordozza a hiba lehetőségét. Ilyen lehet, ha nem rendelkezünk kellő rutinnal, ezért nem a legegyszerűbb alakot hozzuk létre, ez pedig drágább (tömeg)gyártási költségeket eredményez. Létezik ennél sokkal pontosabb, gyorsabb megoldás is, az úgynevezett grafikus módszer. Edward W. Veitch 1952-ben publikálta módszerét, mely a Veitch-diagram nevet kapta. Rá egy év múlva ismertette eljárását Maurice Karnaugh, a róla elnevezett Karnaugh-táblát. A diagramot (táblát) alkotó cellák számát a változók száma determinálja, melyet az ismert $N=2^n$ összefüggéssel határozhatjuk meg. Valamennyi egy szabályos termet reprezentál. Az igazságtáblázat sorait úgy írjuk fel, hogy egymástól csak egy változóban különböző termek kerüljenek a szomszédos – bármely irányban található – cellákba. Négy változónál több esetén már nehézkes a grafikus módszer, abban az esetben más módszer alkalmazása válik szükségessé. A Veitch-diagramok és a Karnaugh-táblák egyenértékűek.

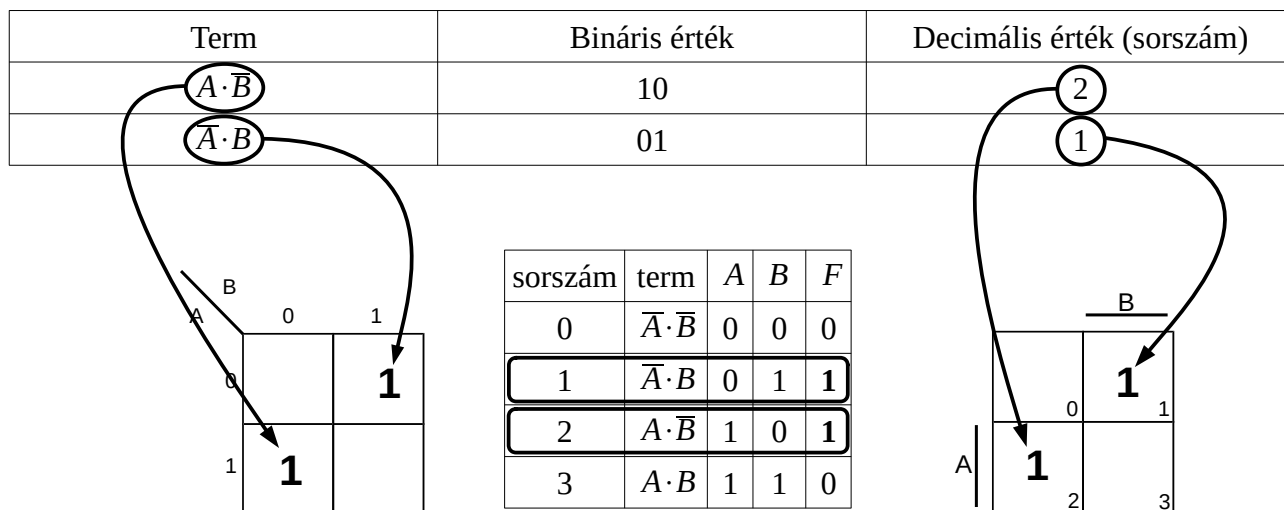
8.1. Minterm táblák

A diszjunktív normálalakú függvények táblázatos ábrázolására a minterm-táblák alkalmasak. Az egyváltozós függvények esetén 2, a kétváltozós esetén 4, a háromváltozós esetén 8, a négyváltozós esetén pedig 16 cella adódik, az $N=2^n$ szabálynak megfelelően.

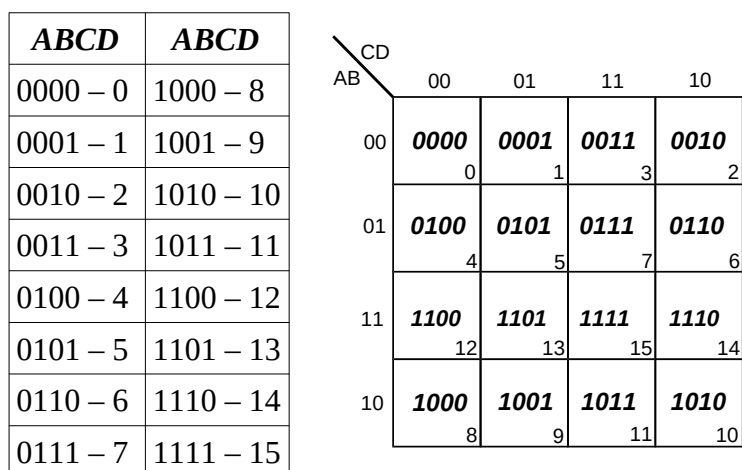
8.1. ábra Veitch-diagramok és Karnaugh-táblák. Minterm táblák

A Veitch-diagramban az egyes termekből képzett bináris szám decimális értékével adjuk meg a cellák sorszámát. A Karnaugh-táblában az adott termék algebrai alakjából képezzük a sorokat és oszlopokat. Az így képzett cellákba csak akkor írunk egyet, ha az adott termék értéke 1. Ezt láthatjuk egyébként az igazságtáblázatban is. Nézzük meg példában! Legyen a kétváltozós függvényünk $A \cdot \bar{B} + \bar{A} \cdot B$.

8.1. ábra A kétváltozós Karnaugh-tábla és a Veitch-diagram „feltöltése”

Az $A \cdot \bar{B}$ mintermből az „10” bináris szám képezhető. Az A értéke határozza meg a Karnaugh-tábla sorát, a B értéke pedig az oszlopát. „10”, tehát 1-es sor, 0-s oszlop által keresztezett cella értéke 1 (Karnaugh-tábla). Az $A \cdot \bar{B}$ minterm decimális értéke 2. Ezért a 2-es cella értéke 1 (Veitch-diagram). Az $\bar{A} \cdot B$ term értelmezése is ekképpen alakul.

8.2. ábra A négyváltozós Veitch-diagram minterm-cellái

Unortodox módon, a vonatkozó szakirodalommal szembe menve – mely a Veitch-diagramokat részesíti előnyben –, célszerűnek tűnhet a Veitch-diagram és a Karnaugh-tábla egy táblába történő „összegyűrése”. Ez látható a 8.3. ábrán, négyváltozós függvény esetében.

		$\bar{C}$		C	
		00	01	11	10
$\bar{A}$	00				
	01				
A	11				
	10				

		$\bar{D}$		D	$\bar{D}$
		00	01	11	10
$\bar{B}$	00	0	1	3	2
	01	4	5	7	6
B	11	12	13	15	14
	10	8	9	11	10

8.3. ábra A négyváltozós Veitch-diagram és Karnaugh-tábla „összegyúrása”

A tábla elkészítésének menete:

- 4x4-es táblázat létrehozása;
- Az algebrai alakból képzett bináris számok A és B változók értékeinek kombinációit – fentről le – írjuk fel sorindexnek, úgy, hogy a sorok váltása esetén csak egy bit változzon a kétbites alakban! Ekkor a sorrend AB -re:
 - 00, 01, 11, 10
- Hasonlóan, mint A és B változók esetén, végezzük el a műveletet a C és D változókra, balról jobbra!
- A sor- és oszlopindexekből képezzük a négybites szám decimális értékét, majd írjuk fel a cellák jobb alsó sarkába.
- Vizsgáljuk meg, hogy az egyes változók hol veszik fel a ponált (1) és a negált (0) értéket! Jelöljük a sorok szélén, valamint az oszlopok alatt és felett egy vonallal, valamint az adott változó ponált és negált alakjával!

a)

AB	00	01	11	10
00				
01				
11				
10				

b)

CD	00	01	11	10
00				
01				
11				
10				

c)

CD	00	01	11	10
00	0	1	3	2
01	4	5	7	6
11	12	13	15	14
10	8	9	11	10

d)

		$\bar{C}$		C	
		00	01	11	10
$\bar{A}$	00	0	1	3	2
	01	4	5	7	6
A	11	12	13	15	14
	10	8	9	11	10

e)

8.4. ábra (a-e) V-K tábla készítése

A kapott tábla tartalmazza mindkét ábrázolás előnyeit:

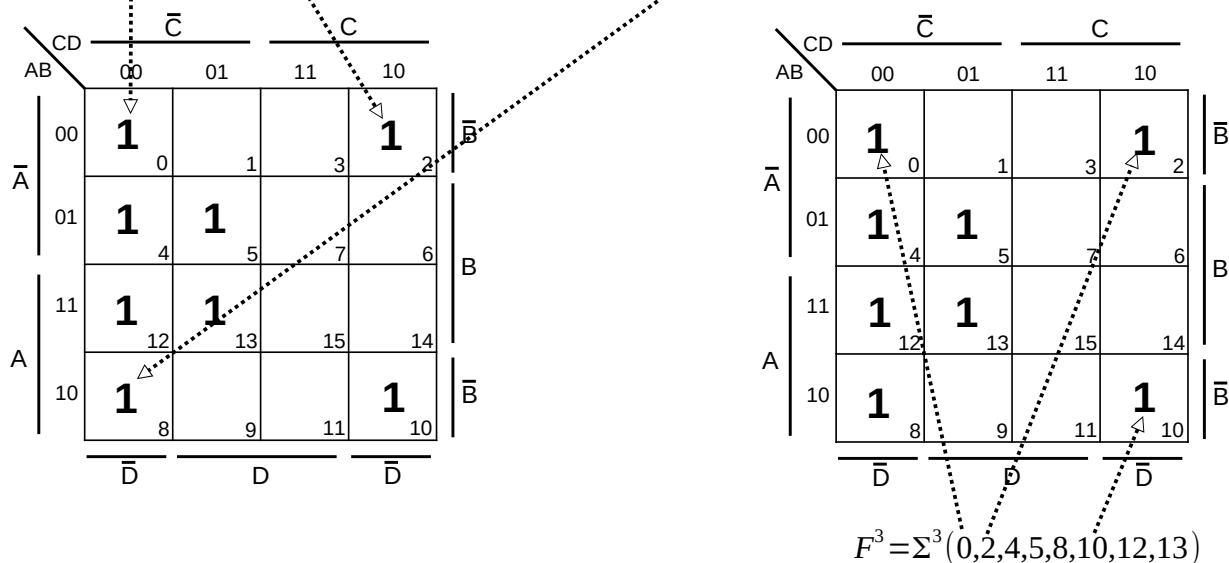
- a változókat;
- az algebrai alakot;
- a mintermek bináris értékéből képzett cellákat (sor – oszlopban megadva);
- a mintermek decimális értékéből képzett cellák sorszámát;
- a változók 1 és 0 értékének helyét => ponált és negált alak
- vízszintes vonal és a változó ponált, illetve negált alakjának indikátora, pl.: $\overline{C}$
- függőleges vonal és a változó ponált, illetve negált alakjának indikátora, pl.: A
- Könnyen feltölthető táblázati forma, mind a sorszámos, mind pedig az algebrai alakból.

Feladat: Ábrázoljuk V-K-táblában az alábbi sorszámos, diszjunktív normálalakú logikai függvényt!

$$Y^3 = \Sigma^3(0,2,4,5,8,10,12,13)$$

A függvény algebrai alakja:

$$Y^3 = \underbrace{\overline{A} \cdot \overline{B} \cdot \overline{C} \cdot \overline{D}}_0 + \underbrace{\overline{A} \cdot \overline{B} \cdot C \cdot \overline{D}}_2 + \underbrace{\overline{A} \cdot B \cdot \overline{C} \cdot \overline{D}}_8 + \underbrace{\overline{A} \cdot B \cdot C \cdot \overline{D}}_8 + \underbrace{A \cdot \overline{B} \cdot \overline{C} \cdot \overline{D}}_8 + A \cdot \overline{B} \cdot C \cdot \overline{D} + A \cdot B \cdot \overline{C} \cdot \overline{D} + A \cdot B \cdot C \cdot \overline{D}$$

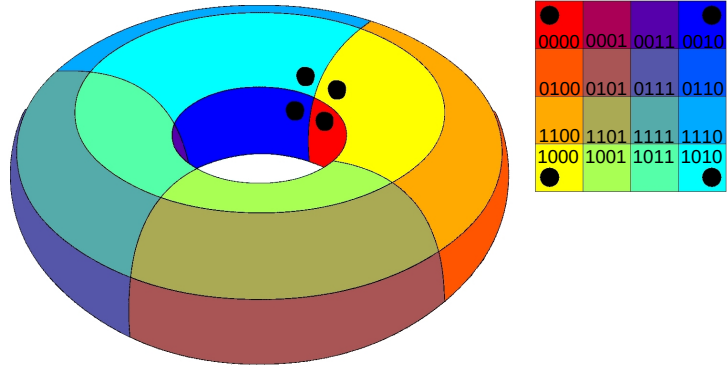
8.5. ábra A négyváltozós – példa szerinti – V-K-tábla „feltöltése” néhány mintermen bemutatva

Az 7.5. ábrán látható a feltöltés menetének egy része. Természetesen a feladat akkor teljes, ha valamennyi vonatkozó minterm celláját feltöltjük. Látható, hogy bármelyik alakból könnyedén feltölthető táblázat, miközben ugyanarra az eredményre jutunk, ezzel is igazolva a sorszámos és az algebrai alak azonosságát.

8.2. Az egyszerűsítés

Az egyszerűsítés során olyan szomszédos cellákból kell cellacsoportokat létrehozni, ahol a cellák 1-et tartalmaznak. Ez az úgynevezett tömbösítés. Tömbösíteni csak 1, 2, 4, 8, 16, stb. cellát lehet (kettő hatványai szerint).

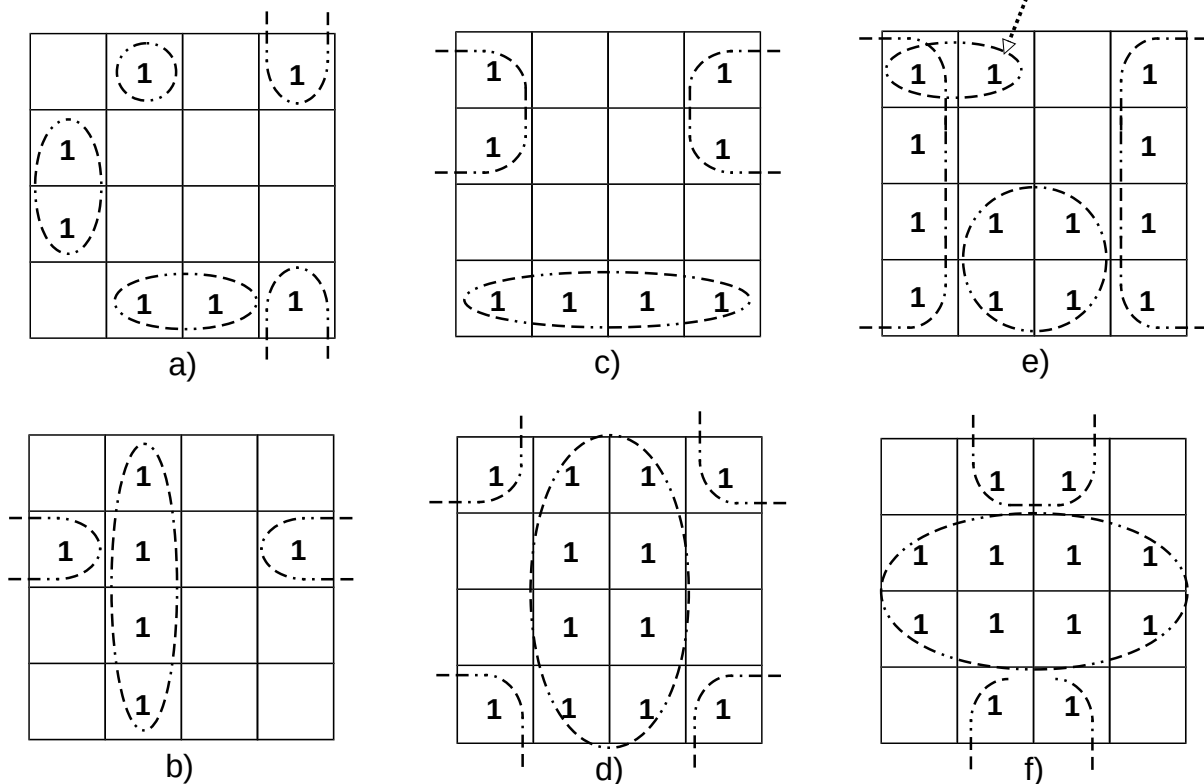
Szomszédosnak tekintendők a tábla szélein, valamint a sarkaiban elhelyezkedő cellák is. Fontos, hogy minden olyan cellát tömbösítsünk, amelynek van oldalszomszédja. Egy cella több csoportban is szerepelhet.

8.6. ábra A Karnaugh-tábla felfogható, mint egy tóruszra feszített négyzetlap (forrás: [Wikipédia](#)).

Az tömbösítés műveleti sorrendje:

- Keressük meg az egyedülálló 1-eseket, ezek önálló (egy tagú) csoportokat alkotnak;
- Keressük meg a 2-es, 4-es és 8-as csoportokat;
- Nézzük át még egyszer, hátha találunk egyedülállónak tűnő cellát! Pl. mint itt!

8.7. ábra A négyváltozós diszjunktív normálalakú függvény minterm táblázatos tömbösítése, példák 1-es, 2-es, 4-es és 8-as cellacsoport létrehozására

8.3. Diszjunktív normálalakú függvények grafikus egyszerűsítése

Feladat: Ábrázoljuk V-K-táblában az alábbi sorszámos, diszjunktív normálalakú logikai függvényt, majd egyszerűsítsük!

$$Y^4 = \Sigma^4(0,4,5,8,12,13)$$

A függvény algebrai alakja (nem szükséges felírni):

$$Y^4 = \bar{A} \cdot \bar{B} \cdot \bar{C} \cdot \bar{D} + \bar{A} \cdot B \cdot \bar{C} \cdot \bar{D} + \bar{A} \cdot B \cdot \bar{C} \cdot D + A \cdot \bar{B} \cdot \bar{C} \cdot \bar{D} + A \cdot B \cdot \bar{C} \cdot \bar{D} + A \cdot B \cdot \bar{C} \cdot D$$

		$\bar{C}$		C		
	CD	00	01	11	10	
T_1	AB	00	01	11	10	
	$\bar{A}$	00	01	11	10	$\bar{B}$
		00	01	11	10	
	$\bar{B}$	00	01	11	10	
	B	00	01	11	10	
	$\bar{B}$	00	01	11	10	
	D	00	01	11	10	
	$\bar{D}$	00	01	11	10	

8.8. ábra Az $Y^4 = \Sigma^4(0,4,5,8,12,13)$ függvény V-K-táblája, a tömböket T -vel jelöljük

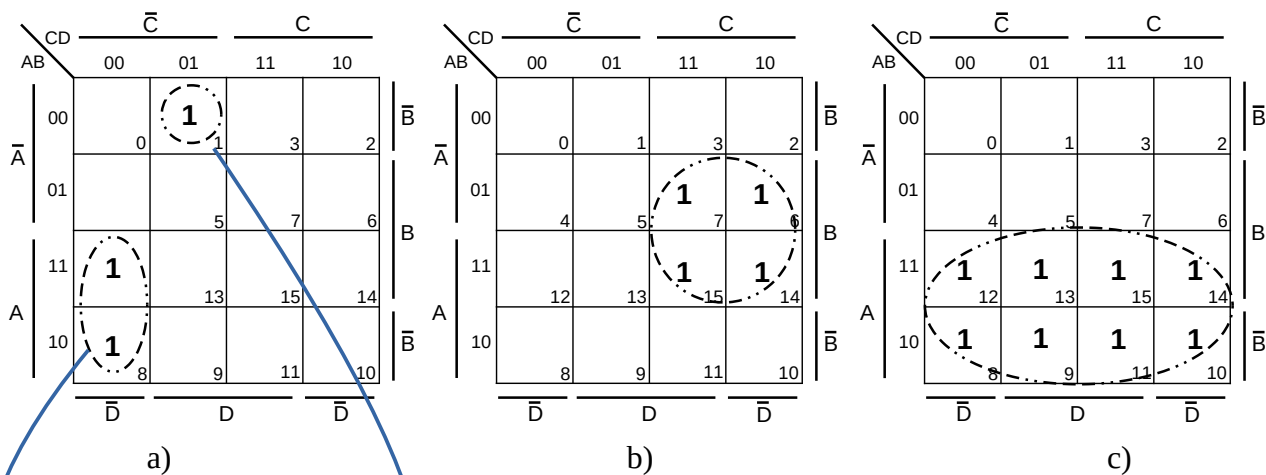
A tömbösítés után a függvény: $Y^4 = T_1 + T_2$, ahol T_1 és T_2 a két tömb

Az egyszerűsített függvény hiányos termjeinek „kifejtése” a következőképpen történik:

- T_1 tömb:
 - A sorindexeket megnézve látható, hogy A változó ponált és negált alakja is előfordul az adott tömbben, vagyis ha $A=0$, vagy ha $A=1$, akkor is 1 a függvény értéke, így az az A -tól független, ezért A -val egyszerűsödik a tömb. Hasonlóképpen alakul ez az B változó esetében is, annak is jelen van mindkét állapota. Ugyanerre a megállapításra jutunk, ha a sorok elején és végén jelzett változók értékét figyeljük meg. Így ezen változóktól nem függ a minterm értéke.
 - Most térjünk rá az oszlopindexekre! Látható, hogy C -nek és D -nek csak a negált értéke található a tömbben. Ugyanez adódik akkor, ha az oszlopok tetején, illetve alján látható változók értékét figyeljük. Ennek megfelelően C és D változó negált értéke esetén 1 értékű a minterm.
 - Mindezek tükrében azt tapasztaljuk, hogy a T_1 -es tömb egy hiányos mintermet ad eredményül, hiszen A és B változó hiányzik belőle.
 - A tömb tehát $T_1 = \bar{C} \cdot \bar{D}$ értékű hiányos minterm.

- T_2 tömb:
 - A sorindexek: A változónak mindkét értéke előfordul, B változónak csak a pozitív alakja.
 - Az oszlopindexek: C változónak csak a negatív alakja fordul elő, D változónak pedig mindkettő.
 - A tömb tehát $T_2 = B \cdot \bar{C}$ értékű hiányos minterm.
- Az egyszerűsített függvényt a két tömb diszjunkciójaként kapjuk meg:
 - $Y^4 = T_1 + T_2 = \bar{C} \cdot \bar{D} + B \cdot \bar{C}$

Az egyszerűsítés folyamán megláthatjuk, hogy a tömbökben résztvevő termek száma és a kapott tömbökben szereplő változók száma között fellelhető az összefüggés. Ennek felismeréséhez nézzük meg a 3.22. ábrát!

8.9. ábra

Végezzük el az egyszerűsítéseket!

3.21. a): $Y^4 = \bar{A} \cdot \bar{B} \cdot \bar{C} \cdot D \Rightarrow 1$ termes tömb $\Rightarrow 1 = 2^0 \Rightarrow 0$ változóval egyszerűsödött tömb

3.21. a): $Y^4 = A \cdot \bar{C} \cdot \bar{D} \Rightarrow 2$ termes tömb $\Rightarrow 2 = 2^1 \Rightarrow 1$ változóval egyszerűsödött tömb

3.21. b): $Y^4 = B \cdot C \Rightarrow 4$ termes tömb $\Rightarrow 4 = 2^2 \Rightarrow 2$ változóval egyszerűsödött tömb

3.21. c): $Y^4 = A \Rightarrow 8$ termes tömb $\Rightarrow 8 = 2^3 \Rightarrow 3$ változóval egyszerűsödött tömb

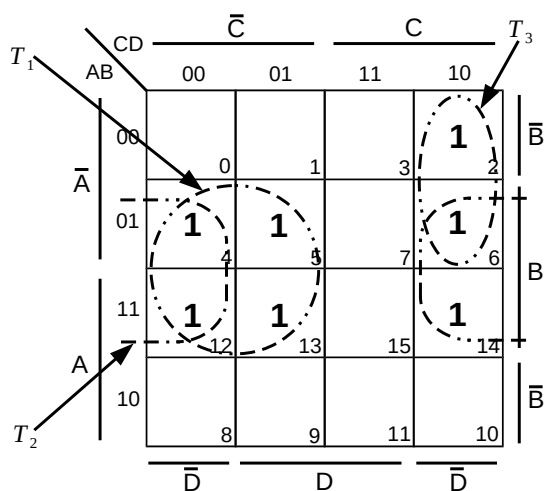
Megfigyigelhető, hogy ha a tömbökben található termek számát felírjuk 2 hatványaként (2^x , ahol $x \in \mathbb{Z}$), akkor az így kapott szám hatványkitevője megmutatja, hogy a kimeneti tömbből – mint hiányos terméből – hány változó hiányzik, vagyis hány változóval egyszerűsödött.

Feladat: Ábrázoljuk V-K-táblában az alábbi sorszámos, diszjunktív normálalakú logikai függvényt, majd egyszerűsítsük!

$$Y^4 = \Sigma^4(2,4,5,6,12,13,14)$$

A függvény algebrai alakja (nem szükséges felírni):

$$Y^4 = \bar{A} \cdot \bar{B} \cdot C \cdot \bar{D} + \bar{A} \cdot B \cdot \bar{C} \cdot \bar{D} + \bar{A} \cdot B \cdot \bar{C} \cdot D + \bar{A} \cdot B \cdot C \cdot \bar{D} + A \cdot B \cdot \bar{C} \cdot \bar{D} + A \cdot B \cdot \bar{C} \cdot D + A \cdot B \cdot C \cdot \bar{D}$$

8.10. ábra Az $Y^4 = \Sigma^4(2,4,5,6,12,13,14)$ függvény V-K-táblája

$$T_1 = B \cdot \bar{C}$$

$$T_2 = B \cdot \bar{D}$$

$$T_3 = \bar{A} \cdot C \cdot \bar{D}$$

$$\text{tehát } Y^4 = T_1 + T_2 + T_3 = B \cdot \bar{C} + B \cdot \bar{D} + \bar{A} \cdot C \cdot \bar{D}$$

8.4. Konjunktív normálalakú függvények grafikus ábrázolása és egyszerűsítése

A konjunktív normálalakú függvények grafikus ábrázolására és egyszerűsítésére a maxterm V-K tábla alkalmas.

A maxterm táblát egyszerűen képezhetjük a minterm táblából. Ehhez követnünk kell a mintermekből maxtermekbe átírás szabályait, úgy, hogy táblázat celláit átsorszámozzuk a korábban megismert szabály szerint: $j = (2^n - 1) - i$, ahol n a független változók száma, j a maxterm sorszáma, i pedig a minterm sorszáma.

Lássuk be, hogy ez lényegében a sor (A és B), valamint az oszlopindexek (C és D) negálásával teljesíthető! A negálás művelete után írjuk fel a tábla sor- és oszlopindexeit, majd írjuk be sor- oszlopindexekből képzett bináris szám decimális értékét a termék celláiba, s végül jelöljük a változók ponált és negált alakú helyeit, hasonlóan, mint amikor a minterm táblázatot készítettük.

		$\bar{C}$		C	
		00	01	11	10
AB	00				
	01				
11	10				
	00				
10	01				
	11				

		C		$\bar{C}$	
		11	10	00	01
AB	11				
	10				
00	01				
	11				
01	10				
	00				

8.11. ábra A négyváltozós minterm tábla

8.12. ábra A kapott négyváltozós maxterm tábla

A termék átírása úgy történik, hogy a maxterm tábla azon celláiba írunk egyeseket, ahol a minterm táblában ugyanazon a helyen nullák álltak (formai szempontból nulla helyek azok, ahol a tábla cellái üresek).

Feladat: Adott a következő négy változós diszjunktív függvény sorszámos alakja:
 $Y^4 = \Sigma^4(0,1,3,7)$. Alakítsuk át a diszjunktív függvényt a konjunktív egyenértékű megfelelőjére!

- A minterm táblázatban írjuk be a termék cellájába az egyeseket!
- A maxterm táblázatban azokra a helyekre írunk be 1-eket, ahol a minterm tábla cellái üresek voltak (formailag 0-ák)!
- Olvassuk ki sorrendben a maxterm táblából az „érvényes” maxtermeket, vagyis írjuk fel a konjunktív sorszámos alakot!

Ellenőrzésképpen végezzük el az átalakítás algebrai úton!

A függvény: $Y^4 = \Sigma^4(0,1,3,7)$

1. negálás, ahol a hiányzó termek lesznek „igazak”: $\overline{Y^4} = \Sigma^3(2,4,5,6,8,9,10,11,12,13,14,15)$

2. negálás (kiegészítés 15-re): $\overline{\overline{Y^4}} = Y^4 = \Pi^3(0,1,2,3,4,5,6,7,9,10,11,13)$

$$Y^4 = \Pi^4(0,1,2,3,4,5,6,7,9,10,11,13)$$

Vagyis a grafikusan elvégzett átalakítás összhangban van az algebrai átalakítással:

$$Y^4 = \Sigma^4(0,1,3,7) = \Pi^4(0,1,2,3,4,5,6,7,9,10,11,13)$$